

USA Nyhedsbrev nr. 5.

Torsdag den 15. juli 2010 (Merete)

Bilens tæller står på 8.624 miles

I dag vågnede vi først ved 7.30 tiden efter en lidt kølig nat. Allerede ved 9-tiden var vi klar til afgang fra Rock Springs. Bilen fik benzin på i Green River, og her fandt vi hurtigt et turistkontor, hvor vi kunne få lidt oplysninger om, hvor det var muligt at se vilde heste. Vi havde fået fortalt, at der skulle være flere flokke i området. Herfra kørte vi ud på prærien for at opleve hestene. Det var et meget smukt prærieområde. Vi kørte og vi kørte på grusvej, og vi så masser af friske hestepærer, men ingen heste. Når vi gjorde holdt for at kigge os omkring, så vi små jordegern, som lynhurtigt smuttede ned i deres huller, når vi nærmede os. Et havde sågar sin hule midt på vejen. Der lå mange rørledninger langs vejen, og det viste sig også, at der havde været flere steder med olieboringer.

Vi kom til en sten, hvor der var en planche, hvor der stod White Mountain Horse Herd. Bent stillede sig op på en sten, og hvad han havde gang i, vides ikke helt. Da vi kører videre siger Bent, at vi nærmer os et supermarked, da der ligger en indkøbsvogn midt på prærien.

På vores tur så vi kun een hest, selv om vi hele tiden ønskede at se en hel hjord. Disse store vidder er bestemt meget velegnede til en stor flok heste, der har brug for meget plads. Ved 11-tiden drejede vi ud mod hovedvejen ved Wild Horse Loop. Vi har på vores tur rundt derimod set rigtig mange flokke af de smukke prærie antiloper.

Vi piger brugte en del af køreturen til at få ryddet op i vores ”kontor” med at få klippet i brochurerne for at få minimeret vores papirer. Vi drejede efter Jackson på vej 191.

Vi har på hele vores tur set rigtig mange ravne, smukke fugle. Efterhånden kom vi til mere frodigt land, da der var små landsteder, der vandede deres jord, og vi var i et lavt område med småfloder og engdrag. Kontrasten fra, hvor der vandes, og hvor der ikke vandes er temmelig stor, ja det er lig med prærie. Vi så flere steder, hvor der lå mange bigballer med hø, så det duftede dejligt af nyslået græs. Her mødte vi flere små ranches, og der var mange heste, men de var ikke særlig vilde. Vi kørte gennem Eden, en lille by med 200 indbyggere. Vi kørte langs Rocky Mountains meget smukke bjerge med sne på toppen.

Ca. 12.40 drejede vi fra hovedvejen for at finde et godt sted at spise frokost. Vi kørte på en grusvej og det rystede, så jeg fik gammel-tante-skrift, og det kan ind i mellem være svært at tyde, hvad der står i dagbogen. Ti minutter senere gjorde vi holdt ved Boulder, hvor der kunne fiskes, og der var også fiskeopdræt. Her smurte vi madder i bilen og satte os ud på hver sin sten og nød solen og vores frokost. Kort tid efter var vi atter på farten, og snart var vi ved Pinedale, en gammel Western by, som ligger i 7000 fod, en by med 1400 indbyggere. Lige udenfor byen så vi en stor flok prærie antiloper, som blev jaget af en coyote eller lignende.

Den lille elg var kommet på forkert side af hegnet.

Lidt senere fik Kjesten og jeg i vejsiden pludselig øje på 2 heste, nej, så var de i hvert fald temmelig bredmundede, nej, det var elge. Resolut blev bilen vendt, og vi kørte tilbage, men uden at få øje på noget. Bilen blev vendt igen, og denne gang var heldet med os. Vi så en elg med sin kalv. De virkede lidt stressede, da Flemming gik nærmere for at fotografere dem. Kalven var på den ene side af hegnet, og moderen var hoppet over hegnet. Vi kørte ret hurtigt videre for ikke at stresser dem yderligere.

En halv time senere kom vi til at holde i kø ved et vejarbejde. Der blev arbejdet kraftigt på at gøre vejen bredere, og "høvlen" arbejdede på højtryk. Her kørte vi et laaangt stykke på en ujævn jordvej. På et tidspunkt fik vi øje på en flok canadagæs, som gik og græssede nær floden. Vi nød det rigtigt, da vi igen kom på asfaltvej. I dette område observerede vi flere graner, som var røde, og vi blev enige om, at det måtte være pga. tørke og ikke skovbrand, som vi ellers har set mange tegn på undervejs. Ikke langt fra dette sted ligger Riverton, og så kom vi straks til at tænke på vores tur til New Zealand sidste år. Her var nemlig en by af samme navn.

Ved 15.30 tiden kom vi til Jackson. Kjesten og jeg havde på camperpladsen hørt, at der skulle ligge en god garnforretning, men vi fandt den aldrig selvom vi kørte noget rundt på den omtalte gade, nå, men skidt pyt. Vi siger tak til chaufførerne for den gode indsats. Byen er meget Western-præget, og der er lavet flere portaler af geværer til byparken.

Turen gik videre, og ikke længe efter kom vi til Grand Teton National Park. Vi stoppede ved et smukt udsigtspunkt. Her havde der for mange år siden ligget en gletcher, og der var blevet en meget langstrakt smal dal foran de smukke bjerge.. På et skilt stod der: "Be bear aware", ja vi skal ikke smide madvarer og lign. i naturen, da bjørne så får smag for menneskemad.

Ret hurtigt kom der et nyt udsigtspunkt, nemlig Oxbow Bend Turnout. Der var en flot udsigt op ad floden med bjergene med sne i baggrunden. På et tidspunkt kørte vi langs Jackson søen, meget smukt. Vi forsøgte at ringe til flere camperpladser for at få plads til natten, men desværre uden held. Vi fortsatte og håbede på lidt held med camperplads. Lige udenfor Grand Teton var der en masse træer, der var brændt, og da jeg læste om Yellowstone, viste det sig, at ca 45 % af National Parken var brændt i 1988. Der var vokset en masse nye små træer op, samt mange blomster.

Vi forsøgte flere camperpladser uden held, og så var vi efterhånden kommet til Yellowstone National Park, og her talte vi med en ranger, som anbefalede os at køre tilbage, så derfor må vi spole lidt baglæns. Det viste sig, at der gemte sig en masse gode oplevelser, selv om det var lidt surt at køre tilbage.

Bisonner i hobetal, flokken var nok på et par hundrede.

Vi kørte hurtigt gennem Grand Teton National Park, og ret hurtigt derefter, nær Moran indkørslen, fik vi øje på en flok bison'er. Der var 2 ret tæt på, og resten af flokken græssede nær bjergene. Lidt senere så vi 2 elge, så vi var bare heldige. Vi nærmede os en camperplads og ved et udsigtspunkt ved floden, fik vi at vide, at der gik mindst 200 bison lidt længere fremme. Vi nærmede os flokken og der var rigtig mange af de store dyr. Det var fascinerende at se bison så tæt på, og halvstore kalve, der legede med hinanden. De gik over vejen lige foran os, og vores mænd for ud af bilen og fotograferede de store dyr tæt på. Vi var dog lidt betænkelige, da det jo er vilde dyr og de kan løbe 3 gange så hurtigt som os. Ved 20-tiden ankom vi til Gros Ventre Slide Campground. Det var en rigtig hyggelig camperplads midt ude i skoven, men uden strøm, ca. 55 miles fra Yellowstone. Vi

var der ved 20-tiden, og en halv time senere kunne vi sidde udenfor og nyde vores aftensmad. Vi kunne høre floden, så vi ville gå en tur derned inden opvask, men vi kunne ikke finde vejen derned, og det blev egentligt ret hurtigt mørkt, så vi ville ikke begive os ud i vildniset.

Der kom nogle unge mennesker lige efter vi kom tilbage fra vores tur. De væltede ud af bilen med høj musik i baggrunden, men ret hurtigt fik de gang i bål og banjo spil. Én af dem ville åbenbart sidde i bilen til høj musik, så Bent måtte ud at fortælle dem, at vi altså camperede i skoven for at få ro, og den vinkel havde de ikke lige tænkt på. Vi ville tidligt i seng, da vi skulle tidligt op for at nå så meget som muligt af Yellowstone fredag.

Fredag den 16. juli 2010 (Kjesten)

Bilens tæller står på 8.948 miles

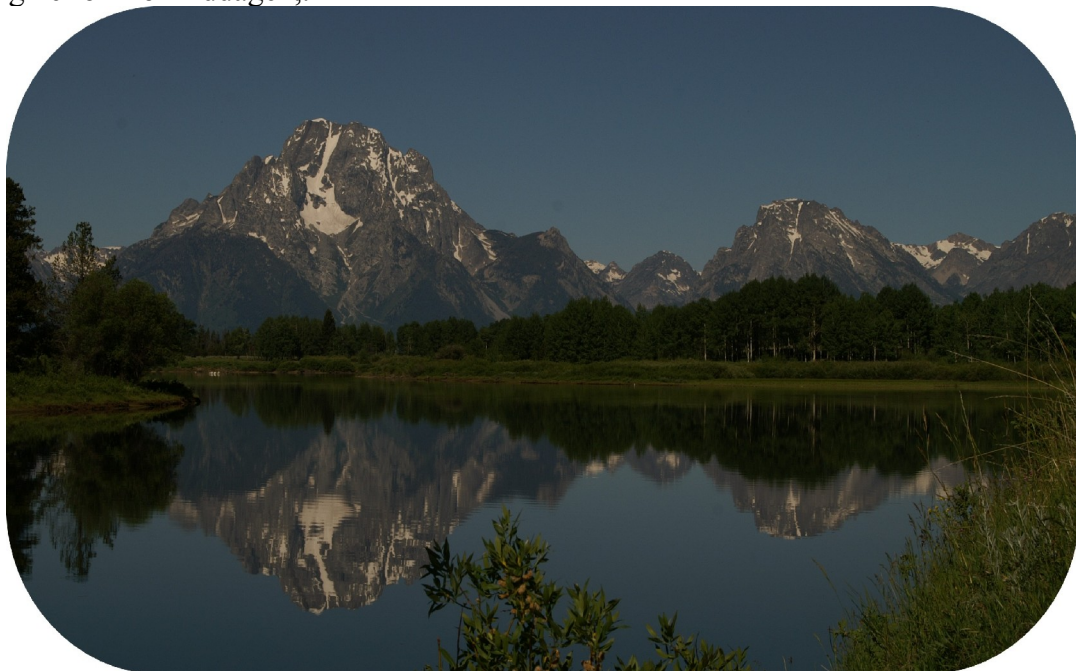
Da vi lidt før halv otte forlod camperpladsen, mødte vi igen en flok bisoner, ikke så stor som foregående aften. En flot han stillede sig velvilligt op som fotomodel.

Inden vi kørte mod nord til Yellowstone Nationalpark, smuttede vi de ca. 10 mil til Jackson mod syd, da vi aftenen forinden havde konstateret, at vor gasbeholdning var ved at være på et kritisk niveau. Køleskabet kører på gas, når bilens motor ikke er i gang, så med den varme, oplever, var det en væsentlig detalje at få på plads..

Inden vi nåede at køre ud fra tanken, hvor både gas og benzin var blevet købt, ringede Tanja, da vort kære barnebarn efterhånden var frustreret over ikke at kunne snakke med morfar og mormor. Det blev til en lille hyggesnak og mangelen et ”stort kram” igennem telefonen, og så var Flemming og jeg da ladet godt op til en ny dag med store oplevelser.

Stor oplevelse, det må igen være mærket for denne dag. Hver dag har i øvrigt budt på spændende ting at forholde sig til. Da vi jo nu var blevet tvunget til at køre lidt sydpå i forhold til det ønskede, var én af gevinsterne, at vi nu kunne se de meget høje bjerge i Grand Teton Nationalpark i den rigtige belysning. Da vi kørte derfra måtte vi efter et lille fotostop holde tilbage for en kvik lille hermelin midt på vejen.

Ja, vi spolede jo lidt tilbage på den første strækning. Ved Oxbow Bend Turnout måtte vi igen ud af bilen med vore kameraer, da de smukke sneklædte spejlede sig fortryllende i floden med den rigtige belysning her om formiddagen,.

Bjergene ved Teton.

Lidt før halv elve kørte vi endnu engang ind i Yellowstone, og denne gang fortsatte vi ind i nationalparken. Denne nationalpark er på størrelse med Sjælland og Lolland-Falster tilsammen. Her er ren natur. Som Merete skrev i går var der i 1988 en voldsom skovbrand, som blotlagde ca.

45% af træbevoksningen. De udgående træer står nu som spir mellem alle de nye små træer. Det har selvfølgelig været en grim foreteelse med den brand, men den har givet mulighed for, at endnu flere vilde blomster har kunnet brede sig. I starten var det et problem for de små dyr, som f.eks. egern, at gemme sig for rovdyr, men man mener, at bestanden er fuldt på højde igen.

Vort første stop i nationalparken var ved Lewis Falls på ca. 10 m højde. Dette vandfald blev fotograferet med en meget smuk forgrund af forvredne træ- og rodrester.

Da vi kom til det nærliggende besøgscenter, var Flemming så heldig at komme igennem på mobiltelefonen til sin mor. Farmor fyldte 94 år, og vi havde lovet at ringe. Problemet var blot, at mobildækningen lige fra (vores) morgenstund var ret ringe, og vi havde jo ikke så mange timer at løbe på, inden det blev sent i DK. Farmor havde gæster af Lisbeth og hendes familie, vores børn havde ringet, og hun havde det i det hele taget fint.

Af skade bliver man klog! Da vi jo i går havde store problemer, med at finde overnatning i området, besluttede vi os for allerede tidligt på dagen at forsøge at reservere en camperplads. Det lykkedes på Wagon Wheel Camping i West Yellowstone, lige på den anden side af grænsen til Montana, at bestille en plads, men vi skulle love at komme inden kl. 18.00, da der var stor efterspørgsel på pladserne i området. Som om vi ikke lige havde oplevet det dagen før!!!!

I besøgscentret købte vi bøger om Yellowstone og nogle postkort til forsendelse.

Ved tolv-tiden skulle vi nu virkelig ud og opleve de spændende naturforekomster i nationalparken. Der gik ikke lang tid, før vi stoppede op, da der var et stort opløb: en bjørn var observeret ret tæt på vejen. Også denne bjørn agerede fotomodel uden at brokke sig. Efter bjørne-fotoet var døren til den bagerste del af bilen ikke blevet lukket ordentligt. Det var nu slet ikke så skidt endda, for da vi svingede ind på den nærmeste rasteplads, så vi en smuk lille sø spækket med åkander. Der var også nogle syle-tynde flotte og blå guldsmede.

Old Faithful.

Vi havde jo allerede erfaret, at Yellowstone er et populært ferie- og udflugtsmål, og vi fik sandelig syn for sagen, da vi skulle parkere ved en af de mere end 200 geysere i nationalparken, Old Faithful. Hun er i udbrud ca. hver 90. minut, og selv om p-pladsen er meget stor, kneb det. Det kneb dog ikke med at få udsyn til geyseren ved udbruddet. Vi fik os placeret, så vi så damp-søjlen op mod skoven i stedet for kun mod den lyse himmel – Der bliver hele tiden tænkt fototeknik i dette rejseselskab.

I tilknytning til p-pladsen er der en lille lund med bænke-borde, og det var jo passende til at danne

rammen om vor frokost. En lille familie med 2 børn på ca. ½ og 3 sad nabo til vort bord, og det var af stor underholdningsværdi at se, først og fremmest hvor meget der var slæbt med: grill, transportabel potte med poser, en stor barnestol til den mindste, som kunne sidde midt på bordet med udsyn, en kæmpe kølertaske og andre remedier til børn. Imens faderen tilberedte velduftende tortillas på grillen (og smagte maden til i stor stil), bøvlede moderen med ble-skift, potte-skift, tøjskift etc. alt sammen i god stemning.

Midway bassin.

Tilbage til vores egen verden: på den videre køretøj så vi ved Upper Geyser Basin endnu en geyser i udbrud. Vi stoppede ved Midway Basin, som var en række svovl-basiner ("vandhuller") af forskellige farver afhængig, af hvilke mineraler og bakterier, der er i vandet. Farverne var især smukt blå og orange med mange mellemfarver. SMUKT syn. En lille morsom detalje var at tælle kasketter ude i der boblende og varme vand. Det blæste temmelig meget, hvilket også kan ses af de billeder, der blev taget af os, hvor håret nærmest står til den ene side.

Endnu et spændende stop gjorde vi ved Lower Geyser Basin Fountain Paint Pot. Der var både geyser i udbrud, "månelandskab" med svovldampe og boblende mudder

Yellowstone er jo et stort område, så man kører fra sted til sted. På næste køretur så Flemming en fiskeørn, der fangede fisk. Han blev lige lidt stum ved det sjældne syn, at han ikke fik det sagt tidligt nok, så vi også kunne se. Men vi ved jo, at en fiskeørn er hurtig, så vi havde nok ikke kunnet se det alligevel.

Mange gange i løbet af turen rundt i parken stoppede vi op for at fotografere især bisoner og kronhjorte. Man kunne være sikker på, at hvis et af de større dyr i parken var blevet observeret, ville der opstå trafikprop, da alle gerne ville have et billede.

Mens vi kørte rundt, og så de mange mennesker, som virkede oprigtigt interesseret i de mange dyr og naturforekomster, fik jeg den tanke, at verdens natur måske stadig har en chance, omend nok ikke alle kan se sammenhængen mellem deres egen adfærd og naturens overlevelse.

Lidt over fire kørte vi ind i endnu en stat, nemlig Montana, hvor vi skulle overnatte. For Bent og Merete var den 10. amerikanske stat. For Flemming den 35., for Kjesten den 29. stat.

Da vi fandt frem til den camperplads i West Yellowstone, hvor vi havde reserveret en plads, blev Flemming og Bent mødt af en meget snakkende og glad campingspladsejer. En lidt speciel, men meget venlig person. Og man kan også sige, at vores plads for natten var speciel, nærmest som en indkørsel til et hus, hvor vi lige kunne få bilen inden for fortovskanten. Med den efterspørgsel på camper-pladser i området, måtte vi være mere end tilfredse. Det viste sig, at det vel nok også var

den camper-plads med de lækreste badeforhold, vi havde oplevet indtil nu.

Efter at have betalt for pladsen, kørte vi tilbage til Yellowstone

Da vi kørte til West Yellowstone havde vi observeret en rede for den hvidhovede ørn. Desværre var den ikke hjemme, hverken da vi kørte mod vest eller øst. Der var store skilte om, hvad der ville ske af grimme ting med én, hvis man stoppede op i en bestemt radius. Vi så ikke ørnen, men Merete og jeg så en stolt trompetsvane i floden ved siden af vejen..

Vi stoppede dog op, da der ved en stor eng gik en stor gruppe af kronhjortehinder.

Ved 18-tiden nåede vi til et af de store vandfald i parken, Upper Falls. Der var desværre ikke godt lys til at fotografere, så det andet besøg i parken blev mest brugt til at se og fotografere de dyr, vi ”mødte”, især bisoner og smukke kronhorte. Det var noget af et luksusproblem, vi mødte: Vi kunne ikke køre ret langt ad gangen, inden der stod enten det ene eller andet dyr i foto-position.

Ved floderne i parken stod der temmelig mange og fiskede med fluestang. For at få lov til at fiske i Yellowstone, skal man have en speciel tilladelse, en almindelig stats-tilladelse er ikke nok. Der må imidlertid være fisk nok når man så, hvor tæt fiskerne stod på hinanden,

Ved halv ni-tiden var vi tilbage på plads i ”indkørslen” på camperpladsen, og så blev der hurtigt produceret mad til udendørs servering i den lune aftenluft. Inden længe havde vi også udsigt til en smuk og klar stjernehimmel..

Lørdag den 17. juli 2010 (Bent)

Bilens tæller står på 9.181 miles.

Vi stod op til endnu en smuk morgen. Spiste morgenmad ud til gaden, vores camperplads var lille og omsluttet af gader til alle sider, vi boede lige ud til en af dem. Efter morgenkaffe fik vi puttet billeder i nyhedsbrev 4 og afsendt samme. Det kniber os lidt med at føre dagbogen ajour hver dag, vores udflugter er lange og seje, så når vi har spist aftensmad og set billeder, så har vi ikke meget energi tilbage.

Vi planlagde udflugt til Yellowstone nok en gang, vi blev simpelthen ikke færdige med den dejlige park i går. Vi forlod derfor campladsen med aftale om at komme igen til endnu en overnatning. Vi var næppe indenfor Yellowstone, før vi blev forstyrret af de første dyr på/ved vejen. Dyrene sætter dagsordenen for trafikken i dette dejlige naturmekka. Trafikken går ofte helt i stå, alle farer ud af bilerne bevæbnet med fotografiapparater, videokameraer og kikkerter. Smukt ser det da også ud når en kronhjort går i floden sammen med sine 2 kid.

Kronhjortehind med kid.

Senere måtte vi ud igen, en ulv spankulerede afsted, helt uantastet af turisterne, kun 20-30 meter fra vejen.

Ulv.

Vi kørte ellers direkte til Yellowstone Grand Canyon for at se Lower Falls med sol ind fra den rigtige side. Lower Falls er det højeste (94 meter) af de to vandfald (Lower og Upper Falls). Man parkerer i højde med det øverste, og går så ad mere end 300 trapper ned til en udsigtsplatform, hvor vi kunne nyde det store vandfald. Det var let at tage turen ned, vi måtte hvile lidt mere på tilbageturen. Vandfaldsområdet ligger i næsten 8.000 fod, det kan mærkes, så vores ben er ikke så hurtige i den højde.

Yellowstone Lower Falls.

Vigepligt for bisoner?

Vi kørte videre langs Yellowstone River mod Yellowstone Lake. Træerne langs vejen er tydelig belastet af kronhjortenes skraben med gevirene. Vi så flere kronhjorte og nogle bisonokser på turen. Vi gjorde holdt ved nogle varme kilder med kraftig svovlslugt og muddervulkaner.

Bison ligger og tygger drøv.

Lige kort før søen så vi en pelikan lande på floden; der var en lille ø midt i floden, der stod en anden pelikan, måske magen. Vi kom forholdsvis tæt på, så vi fik nogle gode billeder af dem. Vi parkerede for frokost ved Fishing Bridge nær ved søen. Jeg blev antastet af et par unge damer med en bamse i hånden, de spurgte om de måtte sætte den på vores camper, hvorefter de tog billeder af den. Vi tænker at det er i forbindelse med et projekt for børn eller lignende, hvor bamsens rejse skal dokumenteres.

Pelikan par.

Efter frokost gik vi hen til Fishing Bridge: Lige ved siden af broen svømmede et par pelikaner. Den ene gik i luften kort efter, det ser sjovt ud når de letter, de løber de første mange meter på vandet inden der er flyvefart. Vi fandt også det tranepar, vi havde set lande, inden vi parkerede. Men de var ikke til at komme tæt på, vi fotograferede selvfølgelig, og Merete fik et rimeligt brugbart ud af det. Vi forlod søen, og satte kursen mod den nordre del af 8 tallet, som vejene i parken danner. Den nordre del er i forhold til den søndre meget bakket. Vi gjorde holdt ved White Cliffs, nogle sjove klipper, for størstedelen meget jævne i overfladen, men i et bælte på en 5-10 meter i vandret plan, lignede det bjælker som var stillet på højkant. Vi stoppede igen ved Petrified tree, et forstenet træ. Der er ikke meget træ at se, men trods alt små 5 meter stamme står tilbage. Desværre var det heget godt ind, så vi kunne ikke komme hen at røre ved sagen.

Vi kørte videre, men med eet var vejen blokeret. Der gik en sort bjørn ca. 100 meter fra vejen. Alle springer ud af bilerne, uanset hvordan man kan komme til at parkere. En enkelt bil masede sig forbi os, blot for at stoppe nogle få meter længere fremme, hvorefter et menneskehav af voksne og børn væltede og blev hevet ud af bilen. Bjørnen var for langt væk til foto, så vi kørte videre straks, vi så vores snit til det. Vi fortsatte til Mammoth Hotsprings, som er nogle boblende kildevæld, hvor kalk fra det strømmende vand har dannet nogle hvide terrasselignende plateauer. Det så vældig flot ud, men der var kun meget lidt vand, så det meste var knastørt.

Mammoth Hotspring.

Dagen nærmede sig sin afslutning, så vi satte kursen hjemover. Vi måtte dog stoppe, da en bjørn måske var blevet påkørt. Der var nogle af parkens rangere tilstede, og bjørnen forsvandt ind i skoven.

Vi var hjemme ved camper-pladser ved ni-tiden, men vi valgte at spise på restaurant ”De tre bjørne”, den lå tæt på pladsen, så det var fristende at slippe for madlavning med den sene hjemkomst.

Kort over Yellowstone, vi har kørt hele 8 tallet rundt.

Kærlig hilsen Kjesten, Flemming, Merete og Bent.